

ТРАНСПОРТНІ ТЕХНОЛОГІЇ

TRANSPORT TECHNOLOGY

АСПЕКТИ ОРГАНІЗАЦІЇ МІЖНАРОДНИХ ПЕРЕВЕЗЕНЬ

Білоокій Е. В., здобувач вищої освіти 2 СТН курсу спеціальності
«Транспортні технології (на автомобільному транспорті)»

Керівники: к.т.н., доцент **Комарніцький С. П.**, асистент **Мельник В. А.**

Подільський державний аграрно-технічний університет

Організація міжнародних автобусних перевезень здійснюється аналогічно міжміським сполученням, з урахуванням специфічних вимог міжнародного та національного транспортного законодавства різних країн і значної тривалості рейсу автобуса, що досягає декількох діб (особливо для туристичних перевезень).

Режими праці та відпочинку водіїв в міжнародному сполученні встановлюються відповідно до Європейської угоди, що стосуються роботи екіпажів транспортних засобів, які виконують міжнародні автомобільні перевезення (ЄУТР), державою-учасником якого є Україна. Водії автобусів міжнародного сполучення повинні бути не молодше 21 року. Водій, що виконує перевезення пасажирів за міжнародними маршрутами в радіусі більше 50 км від місця постійного зберігання автобуса, повинен мати стаж роботи більше 1 року на транспортних засобах з дозволеною вагою понад 3,5 т, або перевозити пасажирів за міжнародними маршрутами з віддаленням до 50 км від місця постійного зберігання цих транспортних засобів.

Тривалість управління автобусом між будь-якими двома періодами щоденного відпочинку або періодами щоденного і щотижневого відпочинку (щоденний період керування) не повинна перевищувати 9 год. Вона може бути збільшена двічі протягом одного тижня до 10 год. Загальна тривалість водіння протягом будь-яких двох тижнів поспіль не повинна перевищувати 90 год. Після безперервного керування автобусом протягом 4,5 год. водій повинен зробити перерву не менше, ніж на 45 хв (якщо не настає період відпочинку), або за той же час зробити дві-три перерви не менше 15 хв кожна. Під час цих перерв водій не може виконувати ніякої іншої роботи. Такі перерви не можуть розглядатися в якості щоденного відпочинку.

Протягом кожних 24 год. водієві повинен бути наданий період щоденного відпочинку тривалістю не менше 11 год. Цей відпочинок може бути скорочений до 9 год. не більше 3 разів протягом одного тижня за умови, що до кінця наступного тижня водію надається відповідний відпочинок в якості компенсації. У дні, коли тривалість відпочинку не скорочується, він може бути розбитий на два або три окремих періоди протягом 24 год, один з яких повинен становити не менше 8 год поспіль. У цьому випадку загальна тривалість відпочинку збільшується не менше, ніж до 12 год. Якщо протягом кожних 30 год автобусом управляли 2 водія, кожен з них повинен мати період відпочинку тривалістю не менше 8 год поспіль. Щоденний відпочинок в автобусі можливий тільки під час стоянки і при наявності в автобусі спального місця.

Протягом кожного робочого тижня (з 00.00 год понеділка до 24.00 год неділі) водієві надають щотижневий відпочинок тривалістю не менше 45 год поспіль. Цей час може бути скорочено до 36 год, якщо відпочинок використовується в місці постійного зберігання автобуса або місця проживання водія, або до 24 год, якщо відпочинок використовується в будь-якому іншому місці.

Щоб не ставити під загрозу безпеку дорожнього руху та досягти зручного місця стоянки, водій може відступати від положень ЄУТР в тій мірі, в якій це необхідно для забезпечення безпеки пасажирів. Водій повинен вказати характер і причину відступу від цих положень у реєстраційному листку контрольного пристрою. Це, наприклад, може знадобитися після ліквідації виниклої на лінії несправності автобуса. Крім розглянутих основних вимог в ЄУТР також міститься ряд інших обмежень по режиму праці і відпочинку водіїв.